

POSTANOWIENIE

Dnia 9 września 2019 r.

Sąd Rejonowy Poznań - Stare Miasto w Poznaniu, Wydział XI Gospodarczy do Spraw Upadłościowych i Restrukturyzacyjnych w składzie:

Przewodniczący: asesor sądowy Artur Kapłon
po rozpoznaniu dnia 9 września 2019 r. w Poznaniu
na posiedzeniu niejawnym
sprawy z wniosku dłużnika **Katarzyny Lisiak**, prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą **AGRO-KOMPLEX**
o otwarcie przyspieszonego postępowania układowego w celu zawarcia układu częściowego

postanawia:

1. stwierdzić zgodność z prawem kryteriów wyodrębnienia wierzycieli, mających zostać objętych układem częściowym,
2. otworzyć przyspieszone postępowanie układowe Katarzyny Lisiak, zamieszkałej Os. Słowiańskie 52, Manieczki, 63-112 Brodnica, PESEL: 67041813305, prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą **AGRO-KOMPLEX** w celu zawarcia układu częściowego,
3. wyznaczyć sędziego-komisarza w osobie asesora sądowego Artura Kapłona,
4. wyznaczyć nadzorcę sądowego w osobie Pawła Multaniaka, nr licencji doradcy restrukturyzacyjnego: 357,
5. wskazać, że podstawę jurysdykcji sądów polskich stanowi art. 3 ust 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2015/848 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz.U. UE L z 2015 r., nr 141/19), a postępowania ma charakter główny,
6. kosztami postępowania obciążyć dłużnika,
7. na podstawie art. 231 ust 2 pr. rest. wezwać dłużnika do uiszczenia zaliczki na poczet kosztów przyspieszonego postępowania układowego w kwocie 14.000 zł w terminie 30 dni od dnia doręczenia postanowienia pod rygorem umorzenia postępowania.

ASR Artur Kapłon

Zgodność z oryginałem poświadczam
Poznań, dnia **2019-09-09**
Z up. Kierownika Sekretariatu Wydziału
St. sekr. sądowy/Anna Pawlikowska/

UZASADNIENIE

co do punktu 5

Wnioskiem z dnia 29 lipca 2019 r. dłużniczka wniosła o otwarcie przyspieszonego postępowania układowego w celu zawarcia układu częściowego. Dłużniczka wskazała, że prowadzi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność gospodarczą a przedsiębiorstwo dłużnika znajduje się w miejscowości Manieczki. Również zgodnie z wpisem do CEiDG miejscem wykonywania działalności gospodarczej są Manieczki.

Sąd zważył, co następuje.

Na podstawie art. 237 ust 1 p.r., wierzycielowi w terminie tygodnia od dnia obwieszczenia postanowienia o otwarciu przyspieszonego postępowania układowego w Rejestrze, a wierzycielowi, którego siedziba lub miejsce zwykłego pobytu w dniu otwarcia postępowania znajdowały się za granicą – w terminie trzydziestu dni od dnia obwieszczenia postanowienia o otwarciu przyspieszonego postępowania układowego w Rejestrze, przysługuje zażalenie na postanowienie o otwarciu postępowania wyłącznie w części dotyczącej jurysdykcji sądów polskich. Z kolei art. 236 ust. 1 p.r. wynika, że dłużnikowi przysługuje zażalenie wyłącznie na postanowienie o odmowie otwarcia przyspieszonego postępowania. Z przepisu art. 357 § 2 k.p.c. w zw. z art. 209 p.r. wynika natomiast, że uzasadnienie postanowienia wydanego na posiedzeniu niejawnym sporządza się, gdy stronie przysługuje środek zaskarżenia. W związku z powyższym Sąd ograniczył uzasadnienie niniejszego postanowienia jedynie do kwestii jurysdykcji sądów polskich, gdyż w świetle powołanych regulacji tylko w tym zakresie przysługuje na niniejsze postanowienie zażalenie.

Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2015/848 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz.U. UE L z 2015 r., nr 141/19) obowiązuje w całości i jest bezpośrednio stosowane w polskim systemie prawnym. Regulacje przytoczonego rozporządzenia, w stosunku do unormowań polskiego międzynarodowego prawa restrukturyzacyjnego stanowią *lex specialis*. Takie usytuowanie przepisów unijnych oznacza, że w zakresie, który owe przepisy regulują, znajdują one zastosowanie z wyłączeniem przepisów prawa restrukturyzacyjnego, w części dotyczącej międzynarodowego postępowania restrukturyzacyjnego (Tytuł III p.r.). Powyższą zasadę odzwierciedla także treść art. 338 p.r., zgodnie z którym przepisów z zakresu międzynarodowego prawa restrukturyzacyjnego, nie stosuje się jeżeli umowa, której Rzeczpospolita Polska jest stroną,

Sygn. akt XI GR 64/19

albo prawo organizacji międzynarodowej, której Rzeczpospolita Polska jest członkiem, stanowi inaczej.

Zgodnie z art. 3 ust 1 cyt. rozporządzenia sądy państwa członkowskiego, na którego terytorium znajduje się główny ośrodek podstawowej działalności dłużnika, posiadają jurysdykcję do wszczęcia postępowania upadłościowego („główne postępowanie upadłościowe”). Głównym ośrodkiem podstawowej działalności jest miejsce, w którym dłużnik regularnie zarządza swoją działalnością o charakterze ekonomicznym i które jest jako takie rozpoznawalne dla osób trzecich. W przypadku osoby fizycznej prowadzącej niezależną działalność gospodarczą lub zawodową domniemywa się, wobec braku dowodu przeciwnego, że głównym ośrodkiem jej podstawowej działalności jest główne miejsce wykonywania tej działalności. Domniemanie takie ma zastosowanie tylko wtedy, gdy główne miejsce wykonywania działalności nie zostało przeniesione do innego państwa członkowskiego w okresie trzech miesięcy poprzedzających złożenie wniosku o wszczęcie postępowania upadłościowego.

Z wniosku dłużniczki oraz dołączonych dokumentów wynika, że głównym miejscem wykonywania przez niego działalności są Manieczku. Jednocześnie nie ujawniły się żadne okoliczności, które wskazywałyby, że główny ośrodek podstawowej działalności dłużniczki zlokalizowany jest w innym miejscu.

Stąd orzeczono jak w sentencji.

ASR Artur Kapłon

Zgodność z oryginałem poświadczam

Poznań, dnia 2019-09-09

Z up. Kierownika Sekretariatu Wydziału
St. sekr. sądowy/Anna Pawlikowska/